

سبک کار در ایران از نگاه آرتور میلسپو

۳ اردیبهشت ۱۳۹۷ ساعت ۱۳:۱۱

به کار گماشتن کودکان در همه جا معمول است و می دانیم که این کار را به هیچ وجه به ساخت یک ملت سالم و سرزنده کمک نمی کند.

کافه تاریخ- تاریخ شفاهی

درک ما از وضعیت ایرانیان در دهه های ۱۰ و ۲۰ شمسی و در خلال جنگ جهانی دوم، به غیر از آثار و اخبار داخلی از طرف آثار خارجی و از جمله سفرنامه هایی که در این زمینه منتشر شده است، ممکن می باشد. عبارات زیر به خوبی سبک کار در ایران در اواخر پهلوی اول و اوایل پهلوی دوم را نشان می دهد:

«ایرانیان از نظر جسمانی زمخت و قوی هستند. بویژه عشایر که بهترین منبع ذخیره افراد در سراسر کشور را تشکیل می دهند. کارگر ایرانی از نظر شکیبایی و تحمل مشهور است. با وجود این اعتیاد گسترده به تریاک طی نسل های متمادی قدرتش را سلب کرده است. تغذیه بد عاملی دیرینه و عمومی است. و بیماری-حصبه و تیفوس، اسهال خونی، مالاریا، تراخم، آبله و سیفیلیس- به نحوه غم انگیزی شیوع دارد. به کار گماشتن کودکان در همه جا معمول است و می دانیم که این کار را به هیچ وجه به ساخت یک ملت سالم و سرزنده کمک نمی کند.»^۱

۱- آرتور میلسپو، آمریکایی ها در ایران، ترجمه: عبدالرضا هوشنگ مهدوی، تهران، نشر البرز، ۱۳۷۰، ص ۱۰۵-۱۰۴

